

83

Socialministeriet. København, den 25. Februar 1936.

1. K. J. Nr. 52-28-1934.

Fra Invalideraadet for de sønderjyske Landsdele har man modtaget Indstilling om, at det paa Forslag til Finanslov for Finansaaret 1936—37 under Konto § 15 VII. A. 1. a., jfr. Honorarskema Løbe Nr. ae, Rigsdagstidende 1935—36, Tillæg A. Sp. 1071—72, optagne Beløb af 1 920 Kr. som Honorar til den faste Sekretær ved Invalideraadet søges forhøjet til 2 340 Kr. aarlig.

Honoraret har tidligere været fastsat til 2 100 Kr. aarlig, men fra 1. April 1932 blev det nedsat til 1 920 Kr. Nedsættelsen skete i Henhold til Tekstanmærkning paa Finansloven for Finansaaret 1932—33 — jfr. Rigsdagstidende 1931—32, Tillæg B. Sp. 1193—94 —, hvorved Finansministeren bemyndigedes til paa Grundlag af Lønningsraadets Indstilling at regulere de paa Finansloven opførte Honorarer. Denne Indstilling gik, for saa vidt angaar dette Honorar, ud paa, at Omfanget af Invalideraadets Arbejde var noget mindre, end det havde været for en Del Aar tilbage, og at der under Hensyn til de Synspunkter, hvorunder Honorarreguleringen i øvrigt fandt Sted, burde ske en ikke uvæsentlig Nedsættelse af det nævnte Honorar. Det var herved oplyst, at Antallet af indgaaede og udgaaede Skrivelser i 1931 udgjorde omtrent det samme Antal som i de 4 nærmest foregaaende Aar, men var væsentligt mindre end i Aarene 1924—26.

Omfanget af Raadets Arbejde er imidlertid i de siden da forløbne Aar ikke aftaget som forudsat, men tværtimod steget, saaledes at Antallet af indkomne Sager i 1935 har været praktisk talt det samme som i 1926, hvorhos Antallet af udgaaede Skrivelser udviser en betydelig Stigning. Hertil kommer, at der foruden den kvantitative Forøgelse af Arbejdet ogsaa er sket en Forøgelse i kvalitativ Henseende. Raadet har herved fremhævet, at der under de nuværende økonomiske vanskelige Forhold, hvor Invalidforsørgelsen er af en saa vital Betydning for de paagældende, og hvor Krav om Forøgelse af Forsørgelserne fremsættes i stadig stigende Grad, maa foretages en meget grundig Behandling af Sagerne.

De nævnte Forhold, der bl. a. har bevirket, at Raadet i en Aarrække foruden den faste Sekretær har maattet knytte 2 juridiske Medhjælpere til Sekretærarbejdet, medfører efter Raadets Formening, at Sekretærens Arbejde baade i Betydning og i Omfang svarer til det, for hvilket der i andre Honorarstillinger ydes et Vederlag af 2 340 Kr.

Den saaledes indtraadte Stigning i Arbejdets Omfang kan derhos efter Raadets Formening ikke anses for rent forbigaaende. Efter at de Invalid, der under Krigen havde paadraget sig svære helbredsødelæggende Skader, nu er afgaaet ved Døden, vil efter Raadets Erfaring de tilbageværende Invalid, der med Alderen i stigende Grad gøre Krav paa Vederlæggelse af deres Helbreds svækkelse gennem Invalidforsørgelsen, idet allerede tilstaaede Forsørgelser vil blive krævet forhøjet, og nye Forsørgelseskrav ogsaa vil fremkomme, naar en senere indtraadt Sygdom formenes at kunne henføres til Krigstjenesten, hvorved bemærkes, at der efter Invalideloven stadig er Adgang til at fremsætte saadanne nye Krav.

Til nærmere Belysning af Svingningerne i Omfanget af Invalideraadets Arbejde anføres følgende Oversigt over Antallet af indgaaede og udgaaede Ekspeditioner i Aarene 1921—35:

	Indgaaet	Udgaaet
1921.....	178	208
1922.....	747	974
1923.....	662	1 253
1924.....	1 055	1 613
1925.....	810	1 433
1926.....	787	1 213
1927.....	595	1 025
1928.....	596	830
1929.....	518	713
1930.....	530	681
1931.....	540	748
1932.....	607	592
1933.....	754	1 134
1934.....	664	1 334
1935.....	775	1 900